

Det Anarkistiska Biblioteket

Vi måste igenom

Emil Manus

Emil Manus
Vi måste igenom
1935

Tidningen Brand #23 1935

www.anarkistiskabiblioteket.se

1935

Runt omkring oss möta vi en mörk och bitter syn på världsläget och uppfattning om människornas ställning i nuet. Tungt och bittert lägga sig minnena i det mänskliga medvetandet.

Hennes käraste är inspärrad i koncentrationslägret, hon vet inte hur han har det, hon vet att allt är inrättat på att pina honom och göra slut på honom, men hon vet inte hur och knappast var, och kan heller inte skänka honom sinnets tröst.

Barbarerna ha raserat mycket, barbarerna ha skapat en samhällsmekanik, barbarerna ha lämnat sina önskingars tempel och byggt offeraltare i solen, där de efter behag offra sina fiender.

Och här stå vi med sinnena fulla av stora samhällsideal. Med tankarnas och logikens stränga kompass skissera vi ett fritt samhälle, ett samhälle där inte sjukliga drifter behöva trängas in i så osunda och människovidriga kanaler som i dag sker.

Det är hjärtlöst att inte lyssna till de lidandes klagan, att inte höra på jämmerropen i världen, antingen det nu är kvinnan som vet att hennes man marteras i fiendernas läger, eller det är nödhjälpsarbetarens klagan över att hans liv och arbete inte har någon mening och att familjen svälter, eller det är en arbetslös som skriker ut sin förbannelse och sitt hat därför att tillvaron misshandlar honom så ohyggligt.

Vi måste lyssna på dem, vi måste taga oss an dessa kval, men samtidigt måste vi något annat. Ty i denna miljö växer hatets och hämndens furie, i skuggan av dessa lidande trivas alla svarta hämndtankar. En gång skall... snart är det vår tur...

Vår uppgift som anarkister blir här att inte låta topprida oss av dessa stämningar. Människorna ha socialt, samhällsmässigt, rent produktions-tekniskt nått sådana resultat att vi måste fortsätta att skapa reellt intresse för en social miljö som kan utnyttja och omsätta denna utveckling.

Vi måste verka positivt mitt i denna ohyggliga lidandeseppok, och ju bättre vi verka i denna anda desto fortare nå vi det stora målet.

Låt oss strö ut våra propagandagrupper över hela landet omkring dessa uppgifter. Den danske filosofen Sören Kierkegaard har spetsat till satsen när han en gång skrev: Om det från tvåusen predikstolar varje dag predikas att månen är en grön ost, så skall snart alla människor tro det. Hur mycket större anledning för oss att samla allt intresse omkring uppgiften att säga:

- Världen lider av överproduktion, av brist på arbetstillfällen, pressas av konsekvenserna i en oförnuftig fördelningsordning. En förnuftsmässig samhällssträvan hindras av privatäganderätten till produktionsmedlen

och den därmed följande otrevnaden när det gäller fördelningen av det överflöd som produceras.

Vår uppgift är en helt annan än det tomma hatets och den lönlösa grinighetens paroll, vår uppgift måste bli att skapa rätt för alla som vilja arbeta, rätt att få deltaga i produktionsprocessen, rätt för alla som vilja äta, att få äta. Allt som riktar blicken framåt, mot det stora mänsklighetsmålet, måste vi understödja och samla krafterna omkring.

Länge nog ha vi klagat över att vi äro förtryckta, förtrampade, att blott ett litet fåtal ha rätt till att leva som människor, länge nog ha vi drömt drömmar om att dagen skall randas, då de andra skall få känna detta livsläges knivspets. Kanske är det reminiscenser av de kristnas helveteslära, pessimism, misstro, tro att det aldrig skall kunna bli ett annat och bättre sakernas tillstånd och att därför de som nu sola sig i maktens och välståndets solvarma glans, måste beredas tillfälle att pröva skuggans och nödens livsläge.

Det är på tiden att vi räta ryggarna, att vi samla oss omkring den solklara plikten att erkänna att det är vårt eget fel, vår egen underlåtenhet att hävda de mänskliga rättigheterna, som gör att vi inte kunna komma vidare.

Vi måste igenom! Vi måste rädda människornas möjligheter till ett fritt samliv och en högre kulturell tillvaro.

Skrämsel, nöd, tortyr, är signaturen i diktaturländerna. med indirekta utgångspunkter är läget likadant i de kapitalistiska demokratierna.

Anarkisternas uppgift måste vara att visa vägen bort från disciplinens, våldets, inbördeskampen och centralismens samhällsläge som nu pressar fram vansinnets eld i ögonen på folk och gör dem till ett lätt byte för primitiva drifterna.

Anarkisternas uppgift måste vara att lancera frihetens, solidaritetens, den ömsesidiga hjälpens organisationssystem, så att välståndet kan nå alla människor!